

SCOUT
KOERIER

ture

now

Jamboree?

Flippo's?

Verjaardagen?

Vrienden?

HERFST '96

**18th World
Jamboree
Mondial
Holland**

1995

De eerlijkste diervoeding heet natuurlijk Hope Farms.

Hope Farms vervaardigt al jarenlang puur natuurlijke produkten. Diervoeding die gegarandeerd vrij is van nodeloze stoffen zoals geur-, kleur- en smaakstoffen. Ook in de grondstoffen die Hope Farms inkoopt, komen deze onnatuurlijke toevoegingen niet voor. Bovendien bevatten de Hope Farms diervoeders absoluut geen conserveermiddelen of anti-oxydantia, zodat ze beperkt houdbaar zijn. De samenstelling van Hope Farms is terdege wetenschappelijk uitgebalanceerd en blijft voortdurend onder strenge controle van onder meer TNO-voeding. Maar bovenal is Hope Farms erg lekker voor uw huisdier en bezit het van

nature een bijzonder hoge acceptatiegraad. Wilt u meer weten over de complete en puur natuurlijke diervoedingsprodukten van Hope Farms? Vraag uw dierenpeciaalzaak om een uitgebreide folder of schrijf een briefje aan: Hope Farms bv, Postbus 85, 3440 AB Woerden.

Scoutkoerier nr. 3, 1996

De Scoutkoerier is het vrije en ongebonden cluborgaan van de Albert Schweitzergroep Woerden. Verschijnt vier maal per jaar.

Hoofredactie: Frank Tebbe.

Redactie: Marcha van den Berg, Frank Tebbe.

Free-lance: Marjolein Roerhorst.

Illustraties en foto's: Marcha van den Berg, Dave Kortekaas.

Cover: Dave Kortekaas, Marco Beckers.

Lay-out: Marco Beckers, Peter Roerhorst.

Account & financial management: Siebren Keizer.

Distributie: Jochem van Viegen.

Technische dienst: Ad Borsboom en Lex Vroemen.

Redactionele faciliteiten: Kromwijkerdijk 116.

Postadres redactie:
Anton Mauvestraat 13, 3443 CV
Woerden. Tevens is er een postvak in
de bestuurskamer op de boerderij.

Aan- en afmelding van leden geschiedt schriftelijk. De contributie kan per vooruitbetaling overgemaakt worden op giro 17.75.087. Contributie Bevers, welpen en esta's: f.12,50. Zee- en luchtverken- ners: 18,50. Explorers: f.20,-. Voor vragen is penningmeester Rob Verhoeven bereikbaar, tel. 413491. U ontvangt geen acceptgiro.

Beste lezers, lieve lezeressen,

Er was eens een mooie zaterdag in augustus. En er was een reünie op die dag. En er was een Scoutkoerierredactie. En het geschiedde op die dag dat die redactie de Scoutkoerier in ging tikken. En er was een diskette, waarop het grootste deel van de Scoutkoerier ingetikt werd.

Er was een diskette. Waarschijnlijk is ie er nog steeds, in een of andere stoffelijke vorm. In het kampvuur. In de verzameling van een gevaarlijke Scoutkoerierfan. Of gebruikt als dasring. Je weet het niet.

Siebdienne

Het voorwoord van de ongepubliceerde Scoutkoerier is dus nogal kwijt. En dat is jammer, want het was het mooiste voorwoord dat de redactie tot nu toe geschreven heeft. Het ging natuurlijk over de Jamboree en dat een reünie ook een soort Jamboree is, niet met mensen uit andere landen, maar met mensen uit het verleden. Maar ja.

Ook niet in deze Scoutkoerier: het gevoelige interview met hophopman Oude Wesseling, de eerste hophopman van de Albert Schweitzergroep. Ook geen interview met oud-voorzitter Ton de Kruijf. En ook niet dat leuke interview met de zeeverken- ners (dat zelfs twee keer kwijt is geraakt) en met de dinsdagavondverken- ners. Maar ach, het maakt niet uit of een kat wit of zwart is, als ie maar muizen vangt.

Deze scoutkoerier werd mede mogelijk gemaakt door de Druyvis chipsfabriek.

Het thema van de volgende Scoutkoerier is 'kwijt'. Alles wat je kwijt wilt in die Scoutkoerier kun je inleveren tot 1 december 1996 bij de redactie.

Oh, oh, oh, wat is er toch weer een hoop gepraat in Scouting Woerden, de afgelopen maanden! De Scoutkoerier zocht voor U de belangrijkste punten bij elkaar.

Voorzitter.

Zoals we in de vorige Scoutkoerier al berichten heeft stichtingsbestuursvoorzitter Hans van Dijk per 1 mei zijn functie neergelegd. Voorlopig wordt zijn taak waargenomen door de secretaris van het stichtingsbestuur, Ritsaert Snijder. Voorlopig, want het vertrek van Hans is door het groeps- en het dagelijks bestuur aangegrepen om te bekijken of de bestuurlijke structuur van Scouting Woerden kan worden herzien.

Nu is het grofweg zo dat alle dingen die met geld, gebouwen en materiaal te maken hebben, behandeld worden in het stichtingsbestuur, dat bestaat uit de leiding van de spelonderdelen en vertegenwoordigers van alle beheeronderdelen. Door het stichtingsbestuur wordt een dagelijks bestuur gekozen, dat maandelijks bij elkaar komt. Voor alle zaken die met spel te maken hebben, zoals groepsactiviteiten, training van leiding, etcetera, is er een groepsraad, die hetzelfde is samengesteld als het stichtingsbestuur, alleen zonder vertegenwoordigers van de beheeronderdelen. Ook de groepsraad kiest een dagelijks bestuur, dat het groepsbestuur wordt genoemd.

Er krioelen kortom vier besturen door elkaar heen en ook vaak langs elkaar heen. Daarom is het vertrek van de stichtingsbestuursvoorzitter aangegrepen om de mogelijkheid te onderzoeken dat zowel groepsraad en stichtingsbe-

stuur als dagelijks bestuur en groepsbestuur zeer nauw gaan samenwerken of zelfs samengaan. We houden U vanzelf van de ontwikkelingen op de hoogte.

Vierde westa-groep.

Per 2 november is de tweede estagroep van start gegaan. Met deze tweede estagroep telt de Albert Schweitzergroep vier spelonderdelen voor 7 tot 11-jarigen, twee welpengroepen en twee estagroepen. De groep gaat op zaterdagmiddag draaien. De leiding van de tweede estagroep is deels afkomstig van de zaterdagochtendesta's en deels afkomstig van buitenaf. Wie er nou precies waar heen gaat snapt de redactie niet helemaal. In ieder geval wordt Monique Lamboo

(inderdaad, die van de ochtendesta's) teamleidster. Ook Barbara van Dijk heeft haar Bevertjes vaarwel gezegd en wordt leiding bij de nieuwe groep.

Een structurele oplossing voor de groeiende wachtlijst is de vierde westagroep helaas niet. Voor de start van de groep telde deze lijst nog meer dan tachtig kinderen in de leeftijd 7-11. In de groepsraad van oktober is echter besloten dat er voorlopig geen nieuwe groepen voor deze leeftijdscategorie meer opgericht worden. Dit ook, omdat op termijn de verkennersonderdelen het aanbod van welpen en esta's niet meer aan zullen kunnen. Ook bij de land-, zee-, sloot- en luchtverkenners is namelijk al begonnen met het bijhouden van een wachtlijst. ✦

Groepsfoto uit 1972 (staand rechts, zonder petje, Hans van Dijk)

Je hebt het je misschien nog niet gerealiseerd, maar over de hele wereld heb je maar liefst 24 miljoen vrienden. En er zijn op de hele wereld maar 24 miljoen andere mensen die ook kunnen zeggen: ik heb 24 miljoen vrienden. Alle padvinders en padvindsters op de wereld houden van jou alsof je hun broertje of zusje was.

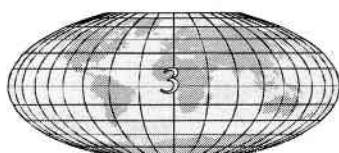

Je denkt misschien: maar ik heb nog helemaal nooit één van de 24 miljoen vrienden ontmoet. Dat is natuurlijk onzin. Kijk maar naar de afgelopen zomerkampen; de zeeverkenners en de luchtverkenners hebben het reuze naar hun zin gehad bij hun gezellige Scoutingvrienden in Engeland, de slootverkenners hebben in Harderhaven hele leuke contacten gelegd met een Duitse Scoutinggroep en de Zaterdagmiddagwelpen hebben bijvoorbeeld grappige spelletjes gedaan met een groep uit Vleuten. En er is nog een kans om een paar van die 24 miljoen vrienden te ontmoeten: op de Jamboree.

Een jamboree is een kamp voor een heleboel padvindsters uit allerlei landen. Eigenlijk is het een soort reünie van al die 24 miljoen vrienden. Natuurlijk kan niet iedereen komen, maar er komen toch gauw 30.000 mensen. Ten minste, vorig jaar, in Dronten. Een jamboree is om de vier jaar en de volgende is in 1999 in Chili. Als je daar meer over wilt weten, omdat je graag eens wat van je vrienden zou ontmoeten, dan kun je je vragen kwijt bij je vrienden van de leiding.

De oprichter van Scouting, meneer Baden-Powell, had dit ook al door, al had hij nog niet zoveel vrienden als jij nu. Niet zozeer omdat het zo'n onaardige man was met een heleboel rare ideeën, maar vooral omdat er toen nog geen 24 miljoen padvindsters waren. Scouting was nog een beetje een eikel en moest nog uitgroeien tot een eik, zoals meneer Baden-Powell dat zelf zo mooi zei.

Het rare van deze wereldvriendschap, want dat is het, is dat je de meeste van je maten nooit zult ontmoeten. Waarschijnlijk zul je nooit knikkeren met Kwame uit Ghana of Pjotr uit Oezbekistan. Maar dat geeft niet, want stel dat je ooit op zomerkamp tijdens een nachtspeel een keer verschrikkelijk verdwaalt en enkele dagen later aanklopt bij een Scoutingclubhuis in Zuid-Jemen, dan wordt je door je vrienden daar toch met open armen ontvangen. Ze zullen je de lekkerste hapjes voorzetten en je mag vast wel even naar huis bellen om te vertellen dat je even bij Mehmed en Ali blijft spelen. En papa en mama begrijpen dat natuurlijk wel, want je blijft zo vaak spelen bij Beppie van de hoek en Harry van voetballen.

Boekbespreking

Marianne K., huisvrouw:
Onlangs verscheen het
Smoelenboek van Scouting
Woerden. Een boeiend stukje his-
torie van de Albert

Schweitzergroep in een
handzaam formaat. Met
de prettige structuur en
de overzichtelijke
plaatjes was het wer-
kelijk een verademing in
smoelenboekenland.

"Ikzelf spaar al jaren smoelen-
boeken. Ik heb ze van de
meest vreemde verenigin-
gen uit de hele wereld.
Planken vol. Het begon
toen ik een kleine

jongen was en
gebiologeerd was
door het smoelenboek
van de paardrijvereniging
van mijn zusje. Toen
volgde die van de volks-

dansclub van mijn moeder en
zo begon het balletje te rollen.
Ik vind dit boekje ook leuk om kado
te geven en ik heb het genomi-
neerd voor het boekenweekge-
schenken van volgend jaar.
Natuurlijk is het leuk voor een
groot publiek. Je krijgt een beeld
van de mensen achter een vereni-
ging en dat vind ik belangrijk.
Smoelenboek Scouting Woerden:
werkelijk een aanrader!

Wilt U ook in het bezit komen van
een Smoelenboek en bent U
geen lid van Scouting
Woerden?

Maak dan 25 gulden over op
de girorekening van de

Scoutkoerier, onder vermelding
van 'Smoelenboek' en binnen tien
dagen ontvangt U het werkje vrij-
blijvend op zicht thuis. ✚

Flippo

De gemiste kans van Scouting Nederland.

Als je een goed idee
hebt, kun je daar veel
geld mee verdienen. Wij
hadden ook een goed
idee, maar we waren er
een beetje laat mee. We

hadden bedacht dat het best
leuk was om ronde kar-
tonnetjes met plaatsjes
erop in alle kerststukjes
te douwen. Tot onze grote
verbazing was een grote
chipsfabrikant ons echter
voor; die deed het in z'n zakken
chips. Waarschijnlijk kennen jullie
ze wel, het schijnt dat ze nogal
gespaard worden.

Maar deze heb je nog niet!
De ultieme flippo, met
een olijke afbeelding van
een van je
Scoutingvrienden of -
vriendinnen. Spaar ze alle-
maal! Je kunt er leuke spelle-

tjes mee doen. Zoals:

1. gooien.
2. werpen.
3. vouwen.
4. doorslikken.
5. boven je bed plakken.
6. je kunt er ook een
gaatje in maken, een
touwtje er door heen
doen en dan om je nek
hangen. Ze brengen
geluk, want de redactie
is er mee naar Tiel
geweest, inderdaad, naar
Jomanda. ✚

Reunie

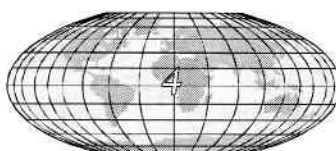
Op een mooie dag in augustus
vierde de Albert Schweitzergroep
het dertigjarig bestaan van de
groep. Iedereen die daar een rol
bij heeft gespeeld was er: de
leden, de leiding, de oud-leden en
de oud-leiding. Overdag was met
name bedoeld voor de leden. Op

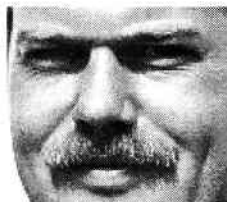
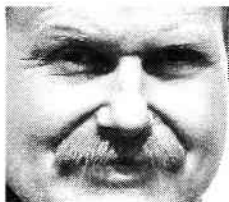
het terrein waren er
allemaal spelletjes, die
de leden konden doen. Je
kon pannenkoeken bakken en nog
veel meer. Het was reuze
leuk.

Voor de leiding en de
oud-leden en de oud-
leiding was er 's
avonds een barbieknoei
met vlees van Jaap
z'n werk. De band

trad op en het was
een feest van jewel-
ste. De Engelsen
waren er en iedereen
had mutsjes op.

Tijdens de barbieknoei
kreeg Joke van Aarst
een piercingspeldje, omdat ze
25 jaar lid was van de groep.
Joke is nu secretaris van het
groepsbestuur en beheer-
ster van het Shoppy
(waar je insignes en zo
kunt kopen), maar
vroeger was ze bij-
voorbeeld ook welpen-
leiding en scoutkoerierre-
dactrice. Joke had het speldje
niet verwacht, het was echt een
verrassing. We willen Joke nog-
maals van harte feliciteren! ✚

De vader van Lex en Jan Pieter Vroemen, je kent ze wel de explo-snorren, is op bezoek geweest bij de beide welpen zomerkampen. Hieronder zijn relaas.

Juli 1996, Bezoek aan twee welpenkampen. Vaassen en Maarn.

Als je als oud - welp, verkenner, voortrekker, leider wordt uitgenodigd om mee te gaan, is de eerste gedachte zal ik dat wel doen, begrijp ik het huidige spel van verkennen nog wel. Toch maar meegegaan en ik zal eerlijk bekennen ik heb er totaal geen spijt van gehad. Het was een erge positieve ervaring !

Het spel van scouting in al zijn geledingen is anders dan in mijn tijd, begonnen in 1939, geëindigd in 1970. Vandaar mijn min of meer sceptische gevoelens.

Bij onze entree in het kamp te Vaassen kwamen bij mij al vele herinneringen boven. In deze omgeving had ik ook eens gekampeerd op een boerderij, in 1942, ondanks dat het Scouting toen door de Duitse bezetter was verboden, wij gingen door. De tweede keer was het met een van mijn eigen welpengroepen in de zestiger jaren.

Het welkom door welpen en leiding was hartelijk, thee of koffie stonden klaar. Wat wil je nog meer na een autorit van ruim anderhalf uur.

De diverse nesten waren druk doende met de bouw van ieder hun eigen dorp, passend in het themaspel van deze week. Men sjouwde met aarde, stenen, stukjes boomchors en bladeren, alles benodigd

voor de bouw van ieders dorp. Het was een lust voor het oog om deze groep welpen, nestgewijs, bezig te zien. Vooral de creativiteit van de meisjeswelpen sprong er uit. Iedereen deed mee, geen onvertogen woord heb ik gehoord. Alleen gelach en gegiechel tijdens de werkzaamheden. De regen die af en toe naar beneden viel kon het spel geheel niet bederven. Ik dacht bij mij zelf, de ouders van die welpen moesten hun dochters of zonen zo eens in actie zien. Het voerde mij wederom terug naar mijn eigen welpentijd, neen er is toch niet zo heel veel verandert. Ja, het uniform, doch dat is uiterlijk. Het spel, het bezig zijn met en voor elkaar kwam hier heel duidelijk tot uiting. Daar gaat het uiteindelijk om, zeker in een maatschappij die zo individualistisch aan het worden is. Hier gelukkig nog niet.

Via allerlei binnenwegen op de Veluwe, een enorme regenbui waarbij we bijna niets zagen en de ruitenwissers van de auto volop draaiden en het nauwelijks bij konden houden kwamen we in Maarn. We waren de auto nog niet uit of we werden begroet door allerlei enthousiaste aanmoedigingen, niet voor ons bestemd maar voor de welpen en leiding die aan het voetballen waren. Twee aan twee met aan elkaar gebonden benen. Een kostelijk gezicht. Ook de staf moest er aan geloven en deden even spontaan mee. Er werden zelfs doelpunten gescoord. Of het allemaal precies volgens de spelregels ging is een vraag die ik gaarne open laat. Maar plezier hadden ze.

Het kamp zag er vrolijk uit met al die vlaggen van diverse landen. Het thema was hier "Het Milieu " en de vele zonden die daar tegen

worden gedaan. De politie was op bezoek om aan het gehele themaspel de juiste extra waarde te geven. Ook zij speelden het spel mee.

Dan tot slot voor het eten, een moddergevecht. Dat werd het summum van de middag. Alleen een korte broek aan. Modder was er voldoende, werd het te droog dan bracht een matig spuitende brandslang uitkomst en binnen de kortst mogelijke tijd was er voldoende modder voorradig om door te kunnen gaan met het gevecht. Het leek wel op ouderwets romeins worstelen in de arena. De jongens hadden plezier, moedigden elkaar om het hardst aan. Na enige minuten zagen zij er dan ook uit als kleine zwarte pietjes, rijp om als assistentjes van de sint dienst te doen. Gelukkig bracht ook alweer de brandslang uitkomst en werd iedere deelnemer na afloop schoon gespoten met daarna een warme douche. Einde van een geslaagd modderfestijn. Ondertussen was de kookstaf drukdoende met de voorbereidingen voor een heuse extra lekkere nasimaaltijd. Het enthousiasme was ook hier spreekwoordelijk bij jong en oud.

Een fantastische sfeer. Zo sceptisch als ik naar het eerste kamp was vertrokken zo enthousiast ben ik thuis gekomen. Ik voelde mij

weer een dagje welp met de welpen. Een compliment aan de staf maar ook aan allen die zo een kamp tot een succes maken.

Misschien dat ik nog eens mag komen kijken om mij weer even heel jong te voelen temidden van al deze scouts, die het spel nog steeds spelen vanuit de gedachte die in ons land al ruim zeventig jaar lang aan vele honderdduizenden dat plezier heeft meegegeven.

L. P. J. Vroemen

Ons Olympische zomerkamp.

(een waarschijnlijk onvolledig kampverhaal van de zaterdagochtendwelpen)

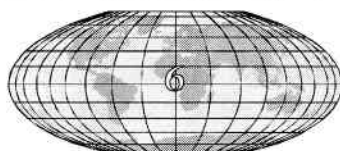
Als je heel goed en ver terug gaat redeneren, dan is het mogelijk om het verband te zien met de Jamboree en het Olympische zomerkamp. Waarschijnlijk is een uitleg niet nodig, maar we zullen hem toch even geven.

Overeenkomsten: erg commercieel, massaal, slecht georganiseerd, vreselijk duur, landelijk en internationaal, enzovoort, enzovoort.

Het begon allemaal heel spannend. Wij als welpen met leiding zaten verscholen achter de bush bush. De politie kwam aangereden en arresteerde de boeven, dit was echt spannend. We waren er helemaal van ondersteboven.

Natuurlijk hadden we eerst de boeven zien aankomen met de koffer. Hier zat het grote geld in, dat de Big Boss aan de dumpers gaf. 's Ochtends waren we er achter gekomen dat we waren afgeluisterd en naast de af luisterapparatuur vonden wij een verfrommeld papiertje waarop de plaats, datum en tijd van het hele eiereten op stond.

Zomerkamp Chriethorde '96

Dit jaar in Vaassen.

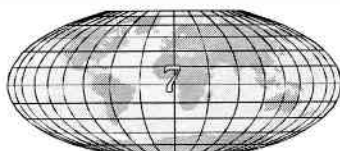

Eindelijk was het weer zover, het begin van de grote vakantie en het zomerkamp. Zaterdag vertrokken we en diezelfde avond werden we al geconfronteerd met een groot probleem. Om ons huisje heen liep een man met een metaaldetector en zijn vrouw. Deze vertelden ons over Maarten van Rossum, de beschermheer van Vaassen. Vaassen stond namelijk een grote ramp te wachten en wij moesten helpen die ramp te voorkomen.

Vaassen werd beschermd door een stenen gedenkkruis met een tweedelig ijzeren kruis erin, geschonken door Van Rossum in vroeger tijden. Probleem: beide ijzeren helften waren verdwenen. Wel zagen we voetafdrukken. Daarvan maakten we foto's, die we naar de politie brachten. Maandag namen we een verkoelende duik in het meertje van Vaassen en s'avonds kregen we bericht van de politie, die de voetafdruk-

ken had herkend. Dinsdag brachten we een bezoek aan de Julianatoren, waar we Captain Muggo ontmoetten en op de terugweg belandden we in een tropische hagelbui, met stenen van wel zoooo groot. In de tussentijd ontdekten we dat het beeld van Maarten van Rossum bij het kasteel de Cannenburgh gemaakt was door Greet Grottendiek.

Woensdag brachten we een bezoek aan haar, we kregen een rondleiding door haar expositieruimte en door de beeldentuin. Gelukkig voor ons had ze op haar rommelvliering interessante spullen voor ons, waaronder een deel van een schatkaartje met de woorden 'Ga naar het kasteel tussen de bomen, waar de kannen leeg terug van komen'. Tijdens de tocht naar onze Vleutense burens zagen we een zwerver liggen met, hoe toevallig, het paar schoenen gelijkend op die van de afdrukken, maar dan andersom. De zwerver vertelde over zijn maten en ijzeren kruizen. Voor een paar flessen drank kon hij wel wat ritselen. Vrijdag zou alles in orde zijn, het kruis lag op een afgesproken plek en klaar. ✚

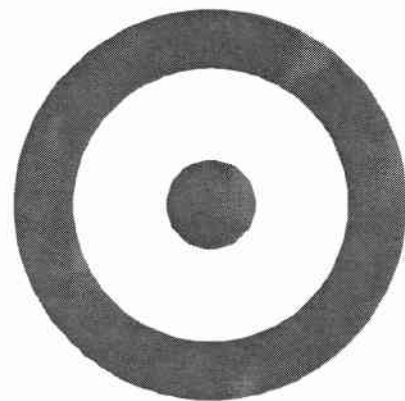
B.W.VAN VLIET
TIMMER-BOUWBEDRIJF

alle voorkomende bouwwerkzaamheden:

* nieuwbouw	* dakkapellen
* verbouw	* ramen - deuren
* onderhoud	* kozijnen - trappen

GILDENWEG 7 3449 HT WOERDEN
TEL. 0348 416039

Drama in Zweden.

Vorig jaar kwam je terug uit Engeland.

Zonder rugzak.

Gisteren kwam alleen je rugzak thuis.

Dat is wat ons rest.

Een rugzak vol herinneringen.

Zo bracht één van de ouders van de Kardinaal Mindszentygroep uit Tungelroy het verdriet onder woorden dat deze groep op 8 augustus ten deel viel. Bij een verkeersongeval op de terugreis van een zomerkamp in Zweden kwamen vijf jeugdleden en een leiding van deze Limburgse groep om het leven.

Op 16 augustus werd in de gemeente Stramproy, waar de meeste leden uit afkomstig waren, een herdenkingsbijeenkomst gehouden, in de aanwezigheid van prins Claus als beschermheer van Scouting Nederland. Hieronder is de toespraak te lezen die de voorzitter van Scouting Nederland, mevrouw Gehner, bij deze gelegenheid hield.

Scouting Nederland is stil. Stil van verbijstering en ontzetting. Zes jonge leden van onze vereniging in één fatale klap van ons weggenomen. Nog nooit heeft Scouting Nederland een dergelijk groot verlies gekend. Heel Scouting Nederland, maar ook Scouting Zweden, heeft deze dagen meegeleefd met u allen hier aanwezig. Iedere groep, ieder lid kan met u meevoelen wat een gat er in uw families en in uw groep geslagen is. Een afdeling explorers gaat vol verwachting en enthousiasme erop uit. Op zomerkamp, zoals al onze leden dat ieder jaar doen. Dát doen waar scouts goed in zijn: samen met vrienden de wereld en jezelf verkennen. Zes van hen

verongelukten daarbij. Hier past meer stilte dan geluid.

Scouting Nederland is stil. Om te hopen en te bidden voor de vier die nu nog in Zweden in het ziekenhuis verblijven. We houden de adem in en hopen op een zo goed mogelijke afloop.

Scouting Nederland is stil. Stil van bewondering. Wij bewonderen de enorme daadkracht van diegenen die direct na het ongeval hulp verleenden aan hun vrienden. Ik heb diep respect voor hetgeen zij gedaan hebben. Zij hebben een zeer zware last haast bovenmenselijk goed uitgevoerd. De ondersteuning van onze zusterorganisatie Scouting Zweden was hartverwarmend. Zij hebben deze zes jonge mensen met scoutingceremonieel naar het vliegtuig gebracht. Als laatste groet van hun Zweedse Scoutingvrienden. Wij zijn daar dankbaar voor.

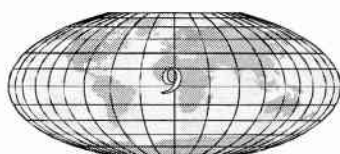
Ook bewonderen wij de grote saamhorigheid en onderlinge band van de leden en ouders van de Kardinaal Mindszentygroep. Ik heb deze week zelf in uw midden mogen ervaren wat een kracht en bemoediging daarvan uitgaat. Die saamhorigheid moet het mogelijk kunnen maken om dit enorme verlies te kunnen dragen.

Scouting Nederland is stil. Stil om te luisteren naar u. Een luisterend oor daar waar woorden tekortschieten. Wij zullen ook de komende tijd al datgene doen dat in ons vermogen ligt om u bij te staan. Bestuur Landelijk Bureau en leden

van Scouting Nederland staan voor u klaar.

Boven de rouwadvertentie van Scouting Nederland staat een oud scouting speurteken. Een cirkel met een punt erin. Het betekent 'einde spoor', maar ook 'ik ben naar huis gegaan'. Het geeft aan dat Paul Craemers, Bart Driessen, Alex Geerlings, Richard Hendrikx, Roy van Lierop en John Muijsers naar hun hemelse huis zijn gegaan. Hun spoor is ten einde. Maar het geeft ook aan dat zij op hun eigen wijze een spoor, een pad hebben achtergelaten. Want, zoals een oud scoutinglied zegt 'belangrijk is niet alleen de weg die je gaat, maar ook het spoor dat je achterlaat'. Door u, de familie, door Scouting in Tungelroy en Stramproy, in Limburg en in Nederland. Wij zullen in het spoor van deze zes vrienden het spel van verkennen voortzetten. Ieder op zijn eigen wijze. Om te doen wat zij het liefste deden: samen de wereld ontdekken.
(eind)

De tekst van deze toespraak drukt ook de gevoelens uit van de leiding van de Albert Schweitzergroep. Namens staf, leden, leiding en bestuur heeft Scouting Woerden een condoleance naar de Limburgse groep gestuurd. Op verzoek van Scouting Nederland heeft 16 en 17 augustus op de boerderij de groepsvlag halfstok gehangen. ✚

Zaterdag

1e etappe: Woerden-Baarn, 52 kilometer

Korte samenvatting:

Klapbanden: 1

Fietstassen tussen de spaken: te vaak

1. het zo langzaam mogelijk opzetten van een P-tent
2. het laatst eten (21.30 uur)
3. de slechtste primussen hebben

Zondag

2e etappe: Baarn-Soesterberg-Baarn, 20 kilometer

Korte samenvatting:

Klapbanden: 0

Fietstassen tussen de spaken: 0

Spin tussen de spaken: 1

Aantal stops: 2

Totale vertraging: geen

Eindbestemming: Militair

Luchtvaartmuseum, Soesterberg

Vanmorgen is de dag vrij rustig begonnen. Na enige tijd werd bekend dat we op de fiets zouden stappen om prinses Juliana gedag te zeggen; wat er daarna zou gaan gebeuren was een beetje vaag. Later bleek dat een bezoek aan het militaire Luchtvaartmuseum op het program stond. Na een vrij beschaafd en normaal museumbezoek werd vandaag verschillend gegeten. De één at droge nasi, bij de ander leek het meer op rijstepap met groenten.

Maandag

3e etappe: Baarn-Putten, 35 kilometer

Korte samenvatting:

Klapbanden: 0

Fietstassen tussen de spaken: zo'n 5 keer

Aantal stops: 1 lange en een paar korte

Totale vertraging: heel weinig

Eindbestemming: Scouting Kon-Tiki, Putten

Na enige fietstassen tussen de spaken en andere kleine voorvallen die ondertussen normaal leken te worden, kwamen we tussen de middag in Bunschoten-Spakenburg aan. Hier konden wij ons broodnodig middagmaal nuttigen, en daar-

Van 27 juli tot en met 3 augustus waren de slootverkeners (donderdagavond) op fietskamp. Ze hebben een aantal plaatsen bezocht, waar de Jamboree niet gehouden werd. Het volgende verslag is verslagen door Thijs Loor.

Hieronder een verslag van het fietskamp van de donderdagavondchaos afgelopen zomervakantie. Tijdens dit kamp ontstond de term *hatsaflats*, vandaar dat dit kamp ook wel het *hatsaflats*-kamp wordt genoemd. Wat deze term betekent zullen we echter aan de verzinners moeten vragen, Vincent.

Spin tussen de spaken: 1

Aantal stops: 2 lange, veel korte

Totale vertraging: 2 uur

Eindbestemming: Baarn, Scoutingterrein Buitenzorg

Deze etappe is de absolute top-etappe gebleken op twee gebieden, namelijk op het gebied van het aantal stops en de totale vertraging. Het is later in de week niet gelukt om meer dan twee uur vertraging op te lopen tijdens de fietsroute.

Ook na de fietstocht naar Baarn is het 1e patroon nog gelukt de records te breken op de volgende onderdelen:

na een beetje rondstruinen in Spakenburg. Om de pauze af te sluiten trokken we in groepjes de dichtstbijzijnde supermarkt in om daar ons avondmaal in te slaan (je mocht zelf weten wat).

Bij de aankomst in Putten werden we verwelkomd door een regenbui. Toen deze welkomstgroet was beëindigd werd een zeiltje opgehangen waar we die nacht onder zouden slapen. Toen dit hing en een ieder een slaapplaats had gevonden onder het zeil werd begonnen met het bouwen van een kampvuur. Maar enkele minuten later werd dit alweer gestaakt, want iedereen kroop onder het zeiltje toen het weer begon te regenen. Ook het zeiltje ging toen vreemd doen, want het begon te lijken op een mand of iets dergelijks. Deze dag werd beëindigd met een toch nog geslaagd kampvuur.

Dinsdag

4e etappe: Putten-Zeewolde, 15 kilometer

Korte samenvatting:

Klapbanden: 0

Fietstassen tussen de spaken: 1

Aantal stops: 2

Totale vertraging: heel weinig

Eindbestemming: Scoutingterrein Harderhaven

Deze vrij saaie etappe ging voor- namelijk door het superdrukke Harderwijk, waar ook de inkopen werden gedaan voor het avond- maal. Dit keer werd, omdat dat ten goede kwam aan het bedrag waarvoor lekkere dingen gekocht konden worden, met een grote

groep ingekocht. Nadat die avond vrij normaal was verlopen werd er nog een dropping gehouden, die leidde tot een gestresste P.L.

Woensdag

Zeewolde

Vandaag hebben we lekker lang uitgeslapen, daarna zijn we begon- nen met het eten, want van slapen krijg je heel veel trek (weer wat geleerd). Daarna hebben we in twee groepen een aantal leuke en minder leuke dingen gedaan, name- lijk: houtsprokkelen in het Harderbos, kampinsignes maken en zeilen. 's Avonds waren de ouders uitgenodigd voor een diner. Dit werd een gezellige pannenkoeken- avond.

Toen de eerste ouders aankwamen had iedereen net de kampdoo- p achter de rug en lag bijna iedereen zich in het water schoon te wenen. Nadat de ouders vertrokken waren en ook het bezoek van Ad Borsboom was beëindigd, ging iedereen toch maar vroeg naar bed, dit echter alleen omdat je anders in Hilversum de H.U.D.O. moest maken en onderhouden.

Donderdag

5e etappe: Zeewolde-Hilversum, 62 kilometer

Korte samenvatting:

Klapbanden: 1

Fietstassen tussen de spaken: ongeveer 2

Aantal stops: 4

Totale vertraging: ongeveer een half uur

Eindbestemming: Scoutingterrein

Uytwyck, Hilversum

Vandaag zijn we vroeg (volgens planning te laat) vertrokken uit Harderhaven om volgens de com- puter van Siebren ongeveer 50 kilometer te fietsen. Deze compu- ter heeft volgens mij bijscholing nodig, want hij had weinig idee van de afstanden van tegenwoor- dig (ongeveer 50 bleek ongeveer 62 kilometer!). De route liep (jammer genoeg) in het begin nogal door polders en dat is met wind tegen niet zo leuk. Verder is er onder het fietsen weinig bijzon- ders gebeurd. Bij de aankomst in Hilversum (na enig zoeken) was de leiding gelukkig al aan het koken. Na het eten was er een vossen- jacht, waarvan sommigen zeiden dat er gemene trucks werden gebruikt.

Vrijdag

Hilversum

Het raadsel van Edwin

Vandaag hebben we een heel leuk spelletje gedaan, waarvan we eerst dachten dat het geen spelle- tje was. Edwin kwam namelijk omstreeks half tien, toen wij net allemaal wakker waren, een beet- je erg duf het bos uit lopen naar onze tenten toe. Hij vertelde dat hij vannacht voor een afspraak met Marcha het bos in was gelopen en toen van achter op zijn hoofd werd geslagen. Die ochtend is hij naar eigen zeggen wakker gewor- den in het bos, twee meter van de Utrechtse weg.

Na wat puzzelen kwamen we aan het eind van de dag tot de conclu- sie dat Martijn (beverleiding) en Vincent het samen hadden gedaan, omdat Edwin een gedeelte van het stuk tussen de plaats van de mis- daad en de Utrechtse weg getild moest zijn. De goede oplossing was echter dat Martijn het alleen had gedaan, want volgens Elsie (de vriendin van Vincent) is Vincent de hele nacht in de tent geweest.

Zaterdag

6e etappe: Hilversum-Woerden, 35 kilometer

Klapbanden: 0

Fietstassen tussen de spaken: een paar keer

Aantal stops: 4

Totale vertraging: geen

Eindbestemming: Scouting Albert Schweitzergroep, Woerden

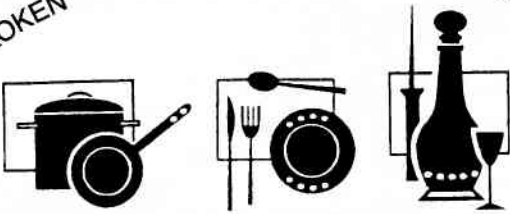
In deze laatste etappe werden net als in de eerste een aantal records gebroken, namelijk:

1. het vroegst vertrekken
 2. het meest luie eten, want de leiding had 's ochtends en 's middags brood gesmeerd
 3. het meest te vroeg aankomen, twee uur te vroeg!
- Dit laatste zal wel een niet erg positieve invloed hebben op de telefoonrekening, want iedereen belde naar huis om te melden dat we aanwezig waren. ♣

Kortekaas

KOKEN - TAFELN + KADOOS

CENTRUM WOERDEN - TEL. 412465

Vraag naar ons uitzet-kadoplan!

cestbon
VOORSTRAAT 45

WOERDEN

NOTEN

MIDDEN IN DE VOORSTRAAT

FAST FOOD®

VORK

voor de lekkere Snack!

Vork Woerden
Plantsoen 2
3441 EK Woerden
tegenover het Exercitieveld

Een van de leukste dingen tijdens de Jamboree is swoppen.
Swoppen is het Scoutingwoord voor ruilen, iedere scout over
de hele wereld kent dit woord.

Je kunt van alles swoppen; naambandjes, insignes,
groepsdassen en als je geluk hebt ook je leiding.

Swoppen gaat niet zo maar, je moet altijd swoppen tegen iets wat gelijk is. Dus als jij je stomste leiding swopt krijg je van de ander ook hun stomste leiding. Swoppen doe je altijd met iemand van je eigen leeftijd en je gebruikt geen geld. Swoppen is het leukst met iemand uit een ander land (die hebben altijd rare insignes) maar het kan ook met iemand uit Nederland. Het is heel leuk om een naambandje te hebben van een groep met een rare naam, bijvoorbeeld de Jaap Landmangroep uit Kamerik. Als je er een paar hebt is het een verzameling en voor je het weet een hobby. Mirjam van de landverkenners (je weet wel, die) heeft ze allemaal op haar trui gemaakt, dat is een leuk idee.

Als je dus op vakantie gaat of op een kamp waar je er bijna zeker van bent dat je scouts uit andere landen tegen komt, is het geen gek idee om wat naambandjes van onze groep mee te nemen. Vraag er naar bij je leiding of anders bij Joke van Aarts. Veel swopplezier.

Het is je waarschijnlijk wel opgevallen dat de Albert Schweizergroep goeie vrienden heeft in Engeland. De vrienden uit Engeland zijn geen gewone vrienden: het zijn padvindders uit Ilkeston. In Ilkeston hebben de groepen geen naam, maar een nummer. Wij zijn vooral vriendjes met de nummers 21 en 9. Als wij feest hebben komen ze gezellig naar Woerden en als zij feest hebben gaan wij gezellig naar hun toe.

Hoe maak je zulke vrienden? Nou, ooit, in 1972 (ongeveer), zijn we via een contactadvertentie bij de internationale Scouting met elkaar in contact gekomen. Het was een soort blind date. De Engelsen hadden gezegd dat ze wel vrienden in Nederland wilden en wij hadden gezegd dat we wel vrienden in Engeland wilden. Zo doende kwamen de Engelsen een keer naar Woerden om te praten. Het klikte meteen. Nu begrijp je misschien hoe we aan Pete en Meneer Davis komen: die hebben we van de Engelse groep gehad.

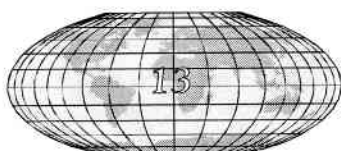
Het is dus ook niet zo heel raar dat we vaak op zomerkamp gaan naar Engeland. Eigenlijk is het dus heel bijzonder: we zijn al 24 jaar vrienden en daarbij hoort dat je altijd welkom bent bij elkaar.

Als je iets meer wilt weten over Scouting in Engeland kun je dat aan Pete vragen of aan de Engelsen

zelf, als ze hier toevallig zijn (met oud en nieuw zijn ze hier altijd).

voorbeeld van een Spaanse frind.

De Scoutkoerier op lokatie

Er vindt op dit moment een interview plaats met ton de kruijf oud leider en voorzitter van de groep. Maar nu is het eigenlijk tijd voor het niet vertelde verhaal van onze huidige secretaris Ritsaert wat hij vroeger allemaal deed waarvan tegenwoordig wordt gezegd dat het kinder mishandeling en machtsmisbruik is.

Zoals het absolute recht van de sterkste tijdens het kamp op de Westeinder plassen. Waar als een lid niet deed wat Bootsman Ritsaert zei hij een straf kreeg van minimaal 25 keer dompelen. En de enlaatste avond werd er basloten dat op verzoek van de scheepsraad nico en thijs uit hun bed gehaald om voor een biertje naar de overkant te zzwemmen en daar de tenten van een groep uit den haag om te gooien. uiteraard werden deze wakker en wilde zei wraak nemen. Het gevolg een nachtelijk lawaai van overvliegende strijkers en ander vuurwerk. Gelukkig voor ons dat Theo Schalkwijk toenmalig schipper erg vast slaapt en niet wakker werd ondanks het feit dat hij in een boot er tussen lag. Doch de volgende toen wij niets vermoedend terugkwamen van een zeilwedstrijd bleek dat zij onze stuurman Clement Scheffelaar hadden ont-

voerd en van hun eigen terrein een compleet fort hadden gemaakt. Toen stonden wij voor de nobele taak een reddingsactie in te zetten. Doch daar wij verweg in de minderheid waren hebben wij otoen ons verlies moeten incasseren. Dit was overigens de enige veld slag die wij in deze periode hebben verloren. Overigens werd de veldslag besloten met een gezamenlijke lunch. Een ander wapenfeit van ons het watergevecht met een uit Amsterdam. Zij voeren in een sleep over de plas en toen zij ons signaleerde werden in sneltrein vaart de boten los gegooid en de zeilen gehezen, zij hadden het lef het gevecht te beginnen. Doch ze hadden een misrekening gemaakt wij waren honderd procent voorbereid. Tijdens het gevecht lukte het ze om een boot van ons om te krijgen (uiteraard de 752) die jongens konden niet zeilen. maar nog voordat het gevecht over was, was deze boot alweer gevechts gereed. Je zou dus denken dat wij verloren waren, maar toen wij 's avonds bij hun op het terrein kwamen voor een kopje koffie zoals het een goede scout betaamt zagen wij hun verlies honderd meter waslijn met natte kleding. Blijkt toch maar weer een goede voorbereiding is het halve werk. Ik zal nu verder verzoeken aan Ritsaert om herinneringen op te halen uit die goeie ouwe tijd Toen zeeverkenner nog gehard waren.

Lex
Zeeverkenner 78/83

**Haiku van Oskar
(slootverkenner)**

**Siebre had les gegeven
dat je niet naar je toe
moest snijden
Zelf deed hij het wel
5 hechtingen**

Uniformoscoop.

Landverkennen:

Beige kleed je leuk af, lieve landverkennen!

Alleen je moet wel oppassen dat je je nestlinten niet meewast. Vergeet ook niet snoepjes uit je uniformzak te halen, dat vlekt zo.

Verder adviseren we: doe eens een vrolijk sjaltje om.

Luchtverkennen:

Lekker luchtig, dat blauw, lieve luchtverkennen! Pas op met chocoladevlekken, de combinatie bruin-pastelblauw is een beetje uit. Afwisseling is belangrijk hoor: knoop je blouse eens op. Luchtverkenner die in november geboren zijn kunnen beter een vrolijk mutsje opzetten.

Zeeverkenner:

Adviesje; was je uniform nooit; voor je het weet lijkt je op een luchtverkennen. Breng ook eens wat variatie in je insignes, haal bijvoorbeeld de insignes 'koken' en 'kantklossen'. Een aanrader voor deze zomer is de wet-look.

Bevers:

Leuk, je truitje in combie met je polo. Rood staat je goed, het is

Explorer:

Weloverwogen is de roestkleur van je uniform. Pas op dat je zelf niet vastroest, blijf zelf denken. En pas op bij zebrapaden. Meer zeggen we niet.

Leiding:

Om eerlijk te zijn is het geen gezicht, al die verschoten kleurtjes. Word eens volwassen! En daarbij, koop je blouse is de juiste maat, dat accentueert je conditie, en dat kan geen kwaad. Doe eens normaal.

Welpen en Esta's:

Lieverds, groen maakt je bijzonder, het is leuk te zien hoe je jezelf blijft ondanks alles. Ga nooit in de Efteling in de Monsieur Cannibal, ze zullen je uitschelden voor groentensoep. Als je blouse op de groei is, kun je er ook zo nu en dan een jurkje van maken. Variatie is de beste manier om kerststukjes te verkopen.

Jaap:

Pas op met oranje, het kleurt niet zo bij je baard. Het is leuk om je kleding en die van je hond aan te passen bij de kleur van je auto, zou je goed doen. Kijk ook eens in de gevonden-voorwerpen-bak, daar liggen nog wat truien van je. Het is niet onverstandig iets netter op je spulletjes te zijn. ✚

Jamboree on the Air

Eind oktober was er Jamboree on the Air op de boerderij. Het was voor de verkenneren en het was een soort communiceren met andere groepen in binnen- en buitenland via Internet en met bakkies. Hieronder wat leuke verhalen van mensen die er bij waren.

Mirjam,

landverkennerleiding

Nou, Mirjam, vertel maar.
Vrijdag stond ik op en ging ik de was ophangen. Toen ben ik gaan douchen, ondertussen heb ik de afwas gedaan. Toen kwam Ritsaert en die ging het straatje maken. Ik heb zijn jas gerepareerd met een naaimachine. Toen belde Ad op, want die zou de schuur af komen maken. Ondertussen moest Ritsaert weer weg en die heb ik toen vet zitten mesten met broodjes shoarma. Ad was er niet bij, dus die heeft de shoarma gemist.

Dus het was een leuke Jota?
Inmiddels was het twee uur en ik moest naar het centrum, want ik had mijn bril gebroken. Toen kwam Ad.

Het is wel een beetje ingewikkeld verhaal?

Ad heeft samen met Theo de schuur afgemaakt. Ik ben weggegaan om boodschappen te doen: mijn bril naar de opticien en onderbroeken bij de HEMA, een echte aanrader.

Dus jullie hebben leuke contacten gelegd met andere groepen?
Ik ging naar de JOTA waar iedereen aan het communiceren was. Er waren hele ingewikkelde computers, waar iedereen mee overweg kon, zelfs de kleinste kindertjes. Voor mij is het allemaal abracadabra. Vervolgens zei Lex: 'het is al vijf uur, jullie moeten dertig liter

pannenkoekenbeslag maken'. Er was geen garde. Een boormachine met een gipsklutser is de beste oplossing voor het probleem. Het was een soort koken met Ria van Arnhem.

Heb je zelf ook leuke contacten gelegd?

Hoe moet dat?

Ken je het boek 'Hoe maak ik vrienden?' van professor Diekstra?

Ik heb al zoveel vrienden.

Nou, Mirjam, bedankt voor je leuke JOTA-verslag.

De wet van
communicerende leden;
Hallo?
Hallo?
O. Hier Woerden.
Hallo?

Tijmen, slootverkenner.

Nou, Tijmen, vertel maar.
Ik heb een Italiaan en een vliegtuig ontmoet. Ze waren gelijk verbroken, ik denk dat ze contact wilden met de luchthaven.

Wat zeiden ze dan?
Nou, Engels en Italy. De een heette Martini en die woonde in Berkel, in Italie. Ze waren gewoon thuis. En in de jungle had ik een meisje uit het Staatsliedenkwartier en Oscar kende haar. Reetsjel heette ze of zoiets.

Dus daar was ook JOTA?
Nee, gewoon thuis. En ik heb gepraat met padvindsters uit Utrecht en Montfoort en Houten

Houten! Met Chriet?
Ja, kan wel.

Wat gingen ze vragen?
Nou, wat we aan het doen waren, hoe we heetten.

Hadden ze ook bakkies?
Ja, anders konden ze ons niet bereiken.

Waarom bel je niet gewoon?
Ja, bellen doe je elke dag en bakkies doe je niet elke dag.

Bovendien kan je met elkaar meeluisteren. Telefoon is zo, ja, hoe noem je dat, dat gebruik je elke dag.

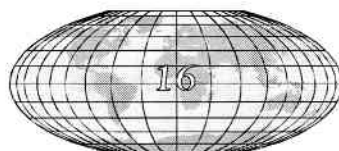
Ben je ook op Internet geweest?
Nee, ik kan niet zo goed Engels. Ik heb er wel even bij gezeten toen Lex bezig was.

Moet er volgend jaar weer een JOTA zijn?
Ja, vind ik wel leuk.

Heb je nog spelletjes gedaan?
Ja, met Albert Heijn.

En je hebt ook nog het kampvuur aangemaakt vanochtend!
Oh ja.

Heb je nog geslapen?
Ja, om kwart voor vier sliep ik.

De leiding kon vannacht ook eigenlijk niet boos worden als jullie nog lagen te communiceren, want daar ging het eigenlijk om. Nou, bedankt. Oke.

Inge, luchtverkenner

Nou, Inge, vertel maar.

Ik heb Internet gedaan en iedereen gesproken. Eentje uit Haamstede of Haarlem, in ieder geval die richting. En ik heb gecomputeerd. En ik heb Doom en SimCity 2000 gedaan. Ik heb nog even met de zender gewerkt en toen had ik nog een vrachtwagenchauffeur aan de lijn op de A12 en ook nog iemand uit Utrecht.

Wat wilde die chauffeur van je?

Hij had twee kinderen en hij vond het leuk dat Scouting ging zenden. Ik mocht niet zo hard praten, want hij verstond ons wel, maar wij hem niet. En toen gingen de landrotten er door heen zenden. Ik heb niet geslapen (20 minuutjes).

Dus je hebt lekker gecommuniceerd de hele nacht?
Eh, ja.

Nou, dat is goed, want daar ging het om. Bedankt hoor.

Gerdien, luchtverkenner

Dag Gerdien.
Hoi. Ah haha.

Jij bent gefopt he met de bakkies?
Neu.

Nou, bedankt.
Wat?

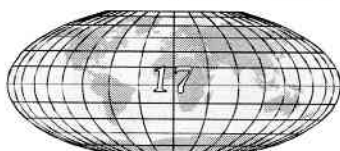
Ga je effe pispoten?
Nou, vooruit.

JOTA

*Praten met de wereld
Ik hoor je wel, maar ik zie je niet
Hallo? Hallo?
Hier Woerden
This is Scouting Egypt calling
What's your name?
Hoe heet jij?
Lex, even een vraagje
3D
Je komt lekker door
Hallo? Hallo?
Pannenkoeken
Hé, hebben jullie ook JOTA?
Pancakes
Typen en tikken
D'r is er weer eentje weg
Wie wil er met ons praten
Hallo? Hallo...*

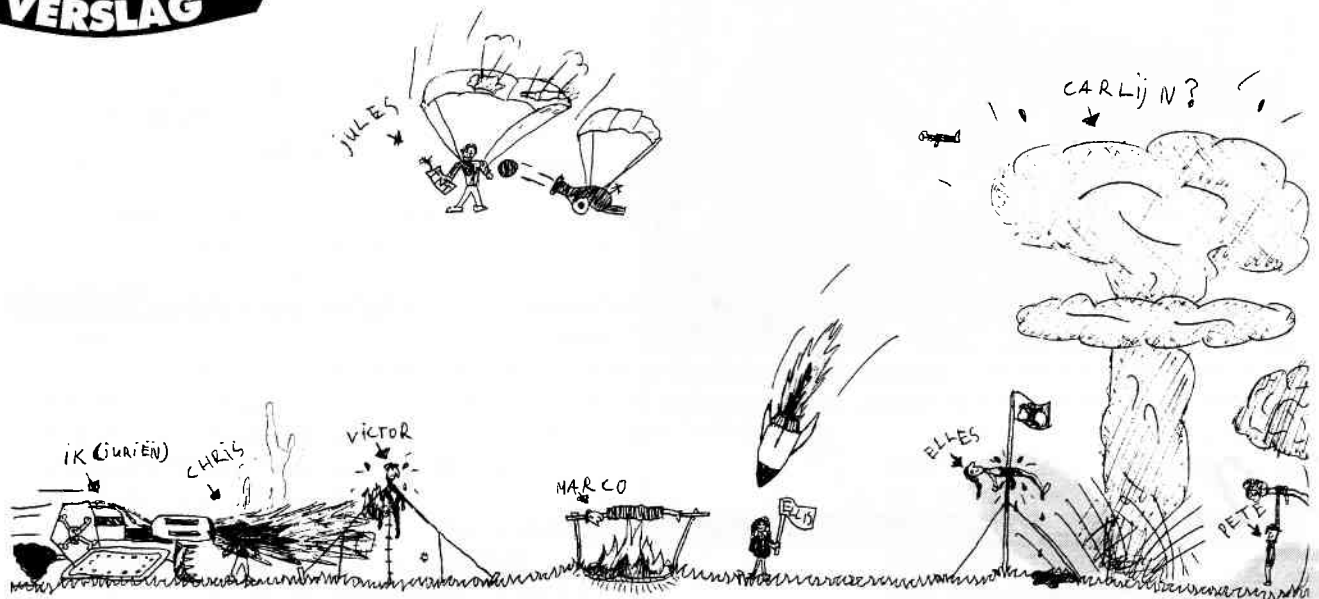
*De blaadjes vallen
De wereld roept
Scouting Woerden roept de wijde wereld
De blaadjes vallen
Bomen worden geknot
Niets blijft er over
Dan een woestijn
Waar in wij roepen.*

KAMP

VERSLAG

Verslag zomerkamp Luchtverkenners in Glenbrook

Zaterdag 20 juli

Na een roerend afscheid op de Minkemalaan (met koffie van Pete !!) een gezamenlijke wandeling naar het station. Hier werd wederom flink gekust en geknuffeld, zover dat tenminste toegestaan werd. Ook kwam Theo Schalkwijk onze gelederen versterken. Theo had ons tijdens een van de opkomsten een spoedcursus Engels gegeven.

Met de trein van tien uur gingen we dan eindelijk richting Hoek van Holland. De boot, de 'Koningin Beatrix', zag er geweldig luxe uit. Met Elles en Gerdien gingen we het schip bekijken en deden we een wedstrijdje wie het eerste beneden was. Ik won, omdat ik van de trap viel, geen pijn, wel lachen natuurlijk. Toen we moe waren, L4A en ik, zijn we op een bank gaan liggen slapen. De leiding en de anderen zich de zoeken. Na zeven uur varen bereikten we Engeland. Het was een heel gedoe met al die treinen en metro's, maar eindelijk kwamen we in het boathouse aan. Marco en Ellis, die met de auto gekomen waren via de

tunnel, stonden ons op te wachten met soep en knakworstjes. Nadat we onze spullen klaargelegd hadden, hebben we de directe omgeving verkend. Rond 01.00 was het tijd om te gaan slapen.

Zondag 21 juli

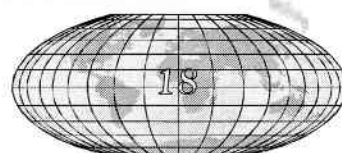
Om ongeveer 08.30 uur werden we wakker gemaakt. Er stond een heerlijk Engels ontbijt voor ons klaar, de worstjes vond ik wat minder geslaagd, maar de rest was erg lekker (iets om thuis te herhalen!!). Na de afwas zijn we weer met de underground naar het centrum gegaan. We bezochten het museum 'London Dungeons', eng hoor, maar wel spannend. Vervolgens gingen we naar het paleis van de Engelse koninklijke familie, Buckingham Palace. Het ziet er erg mooi uit. We troffen het, want toen we aankwamen vond net het wisselen van de wacht plaats. Daarna zijn we langs de Big Ben gelopen, groot is die!! Toen was het weer tijd om een underground op te zoeken. Lopend in de richting van het Boathouse bemerkte ik tot mijn schrik, dat ik mijn rugzakje

miste. Ook mijn broer had hem niet, met Pete terug naar de ondergrondse, maar die was natuurlijk al weg. Balen, balen, fototoestel en zonnebril weg. 's Avonds weer terug naar de stad. Een prachtig gezicht al die verlichting. Behoorlijk gesloopt weer terug naar het Boathouse, slapen.

Maandag, 22 juli

Alex jarig!! Ontbijt op bed, iedereen jaloers. Op het programma stond een bezoek aan het Science Museum. Gaaf!!! Je kon allerlei proeven doen. Ook was er een soort ruimteschip. Als je erin ging, kreeg je een soort scherm voor je, dan leek het of in een achtbaan zat.

Na dit gebeuren gingen we naar een hele dure winkel, maar daar mochten we niet in, omdat we korte broeken droegen. Met een dubbeldekker maakten we een rondrit door het centrum van London, dat was erg leuk. Voor een grote speelgoedwinkel werd gestopt, allerlei demonstraties werden gegeven. Na een uur gingen we met die Engelse bus terug naar het Boathouse.

Daar kreeg Tim het erg benauwd. Met een ambulance is hij afgevoerd. Gelukkig kwam hij na drie uur weer terug. Om 24.00 uur kreeg de leiding eindelijk weer rust.

Dinsdag, 23 juli

We moesten heel vroeg opstaan, want de bus zou op tijd vertrekken. Om 11.30 nog geen bus. Pete had een en ander geregeld, dus ik had er al geen vertrouwen in. Eindelijk kwam om 14.00 de bus, geen luxe touringcar, maar het kon er mee door. Na 2 1/2 uur reizen werd gestopt. Pete loste zijn schuld met een ijsje in. Na een korte rustperiode werd de reis vervolgd.

Weer 2 1/2 uur later waren we dan eindelijk in Glenbrook. Op het menu stond.. hoe kan het ook anders pannekoeken. De scouts die al aanwezig waren zaten rond een kampvuur. Wij moesten helaas eerst eten. Na het eten weer terug naar het kampvuur, echter iedereen was weg. Een poosje later kwamen Engelse en Deense gidsen, erg gezellig. Onze conclusie is wel, dat ze langzaam zingen. 00.30 uur: slapen.

Woensdag, 24 juli

's Morgens werd de leiding, die voor het eerst op kamp ging, gedoopt. Wat ze moesten eten was best erg vies, ook moest een parasol worden afgelikt. Na het eten was het de beurt aan de kinderen. Gerdien en ik maakten de doopmaaltijd klaar, het was Jaki Baki. Paul heeft er keurig van gegeten, Joost niet. De rest van de dag hebben we rustig aan gedaan, reisvermoeienissen.

Donderdag, 25 juli

Vroeg opstaan, Hike lopen. Om 09.30 uur kwam Chris, hij was vorig jaar met zijn groep in Nederland. Om 11.00 uur zat

iedereen in de bus. Na een half uur waren we bij de dropplaats. Johans groep mocht als eerste weg, daarna Pauline en tenslotte wij, L4A, Joost, Tim en ik. We zijn niet een keer verkeerd gelopen, alleen de rustplaats was niet goed te vinden. Gelukkig kwamen we Ellis en Elles tegen, helaas die wisten het ook niet. Een ontmoeting met Marco en Victor pakte beter uit, die wezen ons de weg. Na een rustpauze van een uur weer op weg.

L4A stak voor de grap haar duim op, laat die auto nog stoppen ook!! Om vijf uur waren weer terug op het kampterrein. 's Avonds barbecue, mmmmmm, lekker! Geknoeid met gepofte aardappelen en marshmallows in een bananeschil. Natuurlijk Hollandse leeuwen gedaan en vuurtje gestookt.

Vrijdag, 26 juli

Vroeg op, zweefvliegen. We werden in twee groepen verdeeld. Mijn groep kon pas 's middags om twee uur gaan vliegen. Vervelen deden we ons niet, want we moesten het eten voor 's avonds klaar

maken, een typisch Engels recept, het heet stew.

Om 13.30 gingen we het clubhuis van de zweefvliegvereniging binnen, daar hadden ze vanilleijs met caramelsaus, mmmmm, ook lekker. Om twee uur ging de tweede groep zweefvliegen.

Tim mocht als eerste, maar hij was te groot voor dat vliegtuig. Dus was ik aan de beurt. We moesten nog een half uur wachten vanwege de regen. In de lucht had ik een prachtig uitzicht, een geweldige ervaring, zweefvliegen.

Na het eten van de stew, terug naar het kampterrein. De jongens gingen voetballen, de Engelsen en de Denen sloten zich aan. De jongens wonnen met 3-2. Het gras was pas gemaaid, dus aanleiding om een grasgevecht te houden.

Toen moesten we naar bed, maar... er was zo'n klein buitenkraantje dus... een watergevecht. Weer naar bed gestuurd door de leiding

"@ @###@\$%%^*&^%". Om 01.30 uur: Eruit!!! Dropping. We zijn niet een keer verkeerd gelopen, er was een hééél donker stuk bij, we hoorden voetstappen achter ons, brrrr, we hadden het snelst van allemaal gelopen. Terug op het kamp meteen slapen, we zijn niet meer wakker gemaakt.

Zaterdag, 27 juli

Uitslapen. Met de bus naar Manchester. We stopten voor een groot winkelcentrum, daar moesten we zelf inkopen doen voor de wedstrijd 'Wie de beste, origineelste of lekkerste maaltijd klaar kon maken'.

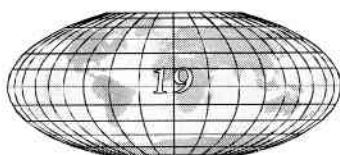
Dat was behoorlijk moeilijk, want er was weinig groente.

✎ We kochten tien hamburgers en 10 broodjes. Vooraf donuts met chocolade en toe meloen met nec-tarines.

Na de inkopen bezochten we het vliegveld van Manchester. Het was wel leuk, maar soms had ik

grappig voorbeeld van een Enge(l)s)man.

moeite een en ander te volgen. Terug op het kamp gingen we koken. Er kwam een kennis van Marco, een man die meedeed aan een experiment, dat ook mannen zwanger kunnen worden. Hij was in verwachting van een tweeling. Een vreemd verhaal, maar toch ... Om het kampvuur deden we leuke spelletjes, daarna slapen.

Zondag, 28 juli

Er was een rustige dag gepland, maar dat pakte anders uit. De kampwacht vroeg of we wilden abseilen, een soort bonus. Erg spannend, vaste grond onder je voeten is fijn, maar als je zo los bengelt is dat ook een aparte ervaring.

Om 17.00 uur terug op het kamp, Chris had lekker gekookt. Na de afwas met de bus naar een veld, waar spelletjes gedaan werden, Dodende Straal en Dierengeluiden. Johan had zin in een dropping. Pauline, Elles, Juriën en ik wilden ook wel. Het verliep heel soepel, de ongeveer 10 kilometer hebben we in één uur en een kwartier afgelegd. Terug op het kamp lag iedereen al te slapen, dus wij ook maar.

Maandag, 29 juli

Vroeg op, naar een politiebureau, heel erg leuk. We kregen een helm van een Engelse politieman cadeau. Na dit bezoek met de bus naar een klein vliegveld. De man die rondleidde was niet zo aardig en hij praatte snel en onduidelijk. Terug op het kamp hebben we snel gegeten, we gingen namelijk "weazelen". Weazelen is een soort kruip-door-sluip-door door allerlei

nauwe openingen tussen rotsblokken. Af en toe was het best een beetje eng, maar wel een heel aparte, leuke ervaring.

Dinsdag, 30 juli

Lekker uitgeslapen, zo'n kamp soms net school, erg vermoeiend. Goed uitgerust begonnen we het kamp af te breken, hierna werd er geoefend voor de bonte avond.

's Avonds barbecuen, als toetje banaan met marshmellow. Als je een marshmellow even boven een vuurtje houdt, krijgt het een korstje en blijft van binnen zacht, heel lekker. Verder nog gevoetbald, stand: 0 - 0. De bonte avond duurde tot 00.30, iedereen sloofde zich natuur weer behoorlijk uit.

Om 01.30 vertrokken we met de bus naar Harwich.

Woensdag, 31 juli

Aankomst Harwich 07.30 uur. Geprobeerd wat te slapen, sommigen in de bus, anderen zomaar op straat. Om 10.00 uur mochten we de boot op, richting Hoek van Holland. Rond 21.00: uur station Woerden, waar onze ouders, broers en zussen ons stonden op te wachten. Na de afsluiting van het kamp op de Minkemalaan ging ieder zijns weegs, einde kamp.

Het was een geweldig fijn kamp.

Lieke van Rootselaar

Reunie

Op een mooie dag in augustus vierde de Albert Schweitzergroep het dertigjarig bestaan van de groep. Iedereen die daar een rol bij heeft gespeeld was er: de leden, de leiding, de oud-leden en de oud-leiding. Overdag was met name bedoeld voor de leden. Op het terrein waren er allemaal spelletjes, die de leden konden doen. Je kon pannenkoeken bakken en nog veel meer. Het was reuze leuk.

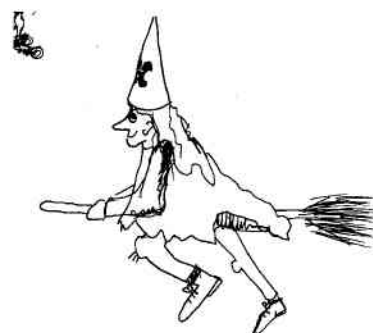
Voor de leiding en de oud-leden en de oud-leiding was er 's avonds een barbieknoei met vlees van Jaap z'n werk. De band trad op en het was een feest van jewelste. De Engelsen waren er en iedereen had mutsjes op. Tijdens de barbieknoei kreeg Joke van Aarst een piercingspeldje, omdat ze 25 jaar lid was van de groep. Joke is nu secretaris van het groepsbestuur en beheerster van het Shoppy (waar je insignes en zo kunt kopen), maar vroeger was ze bijvoorbeeld ook welpenleiding en scoutkoerierredactrice. Joke had het speldje niet verwacht, het was echt een verrassing. We willen Joke nogmaals van harte feliciteren! ✚

Een paar oud-leden.

Help de vogels de winter door met vogelsnacks.

Als je even niets te doen hebt, kun je iets maken voor de vogels. De vogeltjes hebben het namelijk niet makkelijk in de winter, zo moet je weten. En als je ze niet goed verzorgt, loopt het net zo met ze af als met Carel de Ooievaar en Mork. Wat vinden vogeltjes lekker? Wurmpjes, natuurlijk, en zaad. De zaadjes en de wurmpjes kun je het beste in een vetbal verwerken. Neem wat oud frituurvet (dat vinden ze het lekkerst), maak het niet warm. Prak de zaadjes en de wurmpjes er door heen. Het vet is goed te kneden; je kunt er bijvoorbeeld een bal van kneden. Maar veel leuker is het natuurlijk om er een vrolijk vormpje van te maken, kunnen de vogels ook eens lachen. Stop de bal of het vormpje in een haarnetje of een netpanty van je moeder (een mandarijnennetje kan ook, maar is minder decoratief) en hang hem hoog in de boom, zodat de poezen er niet bij kunnen. En de mollen. Je zult zien dat de vogeltjes er veel plezier aan beleven! Ze eten liever uit de boom dan vanaf de grond, want dan krijgen ze koude voetjes. Als je een echte dierenvriend bent, haak je sokjes voor de

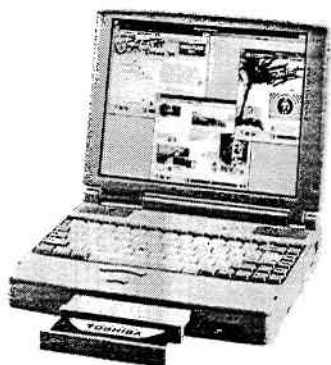

musjes. Het is in het begin een beetje een gedoe, maar als je het eenmaal in de vingers hebt, zullen de musjes je eeuwig dankbaar zijn. Iedere ochtend, bij zonsopgang, zullen ze een vrolijk fluitconcert voor je houden, iedere dag, de rest van je leven.

Ook de mollen hebben het moeilijk. Het is nu een beetje de tijd van de mollentrek: dan gaan alle molletjes die deze zomer groot zijn geworden, de wijde wereld in. Ze lopen dan over de weg en zwemmen zelfs slootje over op zoek naar hun eigen plaats in de wereld. Ook mollen houden van wurmpjes. In het speelveld bij de boerderij zitten nu drie mollen, die door de mollentrek daar gekomen zijn.

Mollenbeheerder Ad Borsboom heeft ze daar natuurlijk liever niet en daarom probeert hij op alle mogelijk manieren om ze daar weg te lokken. ✚

TOSHIBA

P O R T A B L E S

COPIERS • FAXEN • PRINTERS • COMPUTERS

ALLES VOOR
KANTOOR

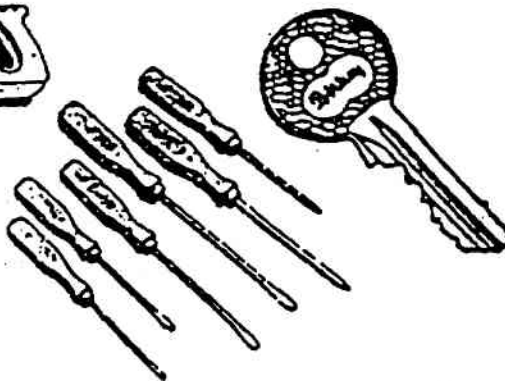
VAN LINT

kantoorinrichting

Pompmolenlaan 43-B
3447 GK WOERDEN
Telefoon 0348-424416
Fax 0348-480150

Woerdense IJzerhandel
Kruisstraat 1
3441 BW Woerden
0348 412934

Ja, ja, ook in oktober, november en december zijn er mensen jarig. Van harte! De verjaardagenlijst is gebaseerd op het ledenbord in het bestuurshok. Als je ook jarig bent in oktober, november en december of dat graag zou willen zijn, neem dan even contact op met je eigen leiding.

Oktober

- 2 Arno Klijn (1979, leiding donderdagavondchaos)
- 2 David Sparks (1986, ochtendhorde)
- 4 Jules van Baardwijk (1967, luchtverkenners)
- 4 Gabriel Bom (1990, bevers)
- 6 Edwin van den Broek (1975, leiding donderdagavondchaos)
- 6 Ritsaert Snijder (stichtingsbestuur, beheer)
- 7 Guido Schipper (1984, donderdagavondchaos)
- 11 Sanne Damman (1987, ochtendesta's)
- 12 Selma Damman (1982, zeeverkenners)
- 16 Lisette Vonk (1987, ochtendesta's)
- 18 Paul Blankman (1987, ochtendhorde)
- 19 Abel Gerritse (1990, bevers)
- 20 Pieter-Paul van Hees (1982, luchtverkenners)
- 20 Marjo Nederend (1985, middagwelpen)
- 21 Thijs Bouwman (1985, ochtendhorde)
- 22 Ad Oskam (1984, luchtverkenners)
- 25 Marije van Bork (1982, zeeverkenners)
- 26 Ruurd Beintema (1986, ochtendesta's)
- 26 Harry Smorenburg (1981, dinsdagavondtroep)
- 29 Sander van Baren (1984, donderdagavondchaos)
- 29 Frans Klijn (1981, explorers)

November

- 1 Arthur Baars (1977, leiding dinsdagavondtroep)
- 3 Niki Boone (1982, zeeverkenners)
- 5 Bas Ettema (1983, luchtverkenners)
- 12 Guus van Bork (1980, zeeverkenners)
- 15 Peter Sparks (1989, bevers)
- 21 Kristiaan Westgeest (1985, middagwelpen)
- 22 Zillah Killestijn (1989, bevers)
- 23 Ingeborg van Leeuwen (1989, bevers)
- 23 Sabrina Paling (1979, zeeverkenners)
- 24 Martijn Koelink (1974, leiding zeeverkenners)
- 25 Joskiene van Benthem (1981, zeeverkenners)
- 28 Tim van Hulten (1983, luchtverkenners)

December

- 2 Frank v.d. Helden (1984, donderdagavondchaos)
- 8 Maarten de Smit (1986, ochtendhorde)
- 11 Robin Janmaat (1986, ochtendesta's)
- 11 Denise Sol (1987, middagwelpen)
- 12 Stephan Geevers (1984, donderdagavondchaos)
- 14 Jan Keuning (1985, ochtendhorde)
- 15 Jos v.d. Broeke (1986, middagwelpen)
- 17 Frank Tebbe (1971, groepsbestuur, scoutkoerier)
- 18 Jaap v.d. Herberg (1986, middagwelpen)
- 19 Bas Lauwrier (1986, ochtendesta's)
- 20 Fraukje van Hoeij (1988, ochtendesta's)
- 21 Michael Boere (1985, middagwelpen)
- 24 Remco Koopman (1987, ochtendesta's)
- 25 Dirk-Jan van Dam (1980, zeeverkenners)
- 26 Justin Bos (1984, donderdagavondchaos)
- 27 Cas Niekens (1987, ochtendhorde)
- 28 Bob van Rooijen (1988, ochtendesta's)
- 29 Dieudonne Brouwer (1989, bevers)

Telefoonnummers:

Boerderij Antoniahoeve	411500
Secretaris Stichtingsbestuur (Ritsaert Snijder)	422405
Secretaresse Groepsbestuur (Joke van Aarst)	415788
(b.g.g. Jaap Landman)	414839
Contactpersoon Bevers (Barbara van Dijk)	415817
Contactpersoon Holbihorde	
(Zat.ochtendwelpen) (Joke van der Laan)	422405
Contactpersoon Ch.Titulaerhorde	
(Zat.mid.welpen) (Marianne Keukenmeester)	418125
Contactpersoon Esta's (Edo van Aarst)	415788
Contactpersoon Dinsdagverkenners (Mirjam Schalkwijk)	419899
Contactpersoon Donderdagverkenners (Siebren Keizer)	432386
Contactpersoon Michiel de Ruyterwacht	
(Zeeverk.) (Coen van Riet)	030-2422795
Contactpersoon Luchtverkenners (Marco Beckers)	421048
Contactpersoon Explorers (Lex Vroemen)	424794
Redactie Scoutkoerier (Frank Tebbe)	024-3231677
Distributie Scoutkoerier (Jochem van Vliegen)	0348-402032
Jomanda (Evenementenhallen Tiel)	0344-620706
Beheerder (Ad Borsboom)	411161
Penningmeester (Rob Verhoeven)	413491
Verhuurder (Lex Vroemen) (werk:410955)	424794
Materiaalmeester (Theo Schalkwijk)	419899
Botenverhuurder (Familie Brand)	416552

Dus u denkt dat Van Vulpen zomaar een taxibedrijf is?

Op het eerste gezicht is dat geen verkeerde gedachte. Want natuurlijk kunt u bij ons terecht voor een betrouwbare en comfortable taxirit naar uw bestemming. Tegen vastgestelde tarieven, zodat u niet voor verrassingen komt te staan. Maar Van Vulpen doet méér dan "van A naar B".

Directievervoer. Druk bezette topmanagers die vaak onderweg zijn, kiezen steeds vaker voor een auto met chauffeur. Bij ons kunt

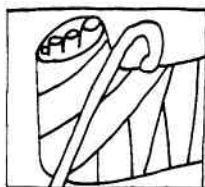
u rekenen op een stijlvolle auto (met airco en telefoon) en een correct geklede chauffeur. Geeft u de voorkeur aan uw eigen auto, dan leveren wij alleen de chauffeur.

Schiphol-ophaalservice. Van Vulpen haalt uw buitenlandse relaties van Schiphol. We staan op de luchthaven klaar met een naam bordje en brengen uw gasten snel en veilig naar het hotel of naar uw bedrijf.

Groepsvervoer. Ook als u een groep buitenlandse relaties een indruk wilt geven van Nederland, staan we voor u klaar. Met een ruime, moderne bus.

Patiënten- en rolstoelvervoer. Als het gaat om het vervoer van patiënten en rolstoelers, heeft Van Vulpen een uitstekende reputatie. Een persoonlijke, aangepaste behandeling staat daarbij voorop.

Koeriersdiensten. Koerierswerkzaamheden moeten zorgvuldig gebeuren. Daarom behandelen we bij Van Vulpen uw spullen met dezelfde zorg als de mensen die wij vervoeren.

Voor mensen die weten waar ze moeten zijn.

Van Vulpen
PERSONENVERVOER
KOERIERSDIENSTEN

Essenlaan 22 3442 JH Woerden
Tel 0348 420 000 Fax 0348 421 984

eerst naar Woerden,
dan naar buiten

Wanneer je het over buitensport hebt, dan kun je natuurlijk niet om Zwerfkei in Woerden heen. Want waar anders vindt u zo'n groot assortiment in zo'n sfeervolle omgeving? En wie bij Zwerfkei binnenstapt krijgt onmiddellijk een speciaal vakantiegevoel. Niet alleen omdat u er alles op het gebied van outdoor en reizen bij elkaar vindt, maar vooral omdat het er echt een 'dagje uit' is. Van de gezellige koffiehut tot het speciale keienpad om schoenen te testen en van de uitgebreide boeken- en kaartenhoek tot en met de klimwand naar

de eerste verdieping. Maar met name door het deskundige personeel dat u graag met raad en daad bijstaat. Met z'n 2000 m² kleding en uitrusting voor bijna iedere vorm van buitensport is Zwerfkei met recht het Outdoor & Travel Centre van ons land. Zwerfkei is gemakkelijk bereikbaar per openbaar of eigen vervoer en er is volop parkeergelegenheid. Dus voor zowel de doorgewinterde buitensporter als voor de meest verwendende vakantieganger geldt: als Zwerfkei niet heeft wat u zoekt, dan moet het waarschijnlijk nog worden uitgevonden...

ZWERFKEI

OUTDOOR & TRAVEL CENTRE

JAAP BIJZERWEG 10 • 3446 CR WOERDEN • TEL. 0348 - 421648
BEDRIJVENTERREIN WULVERHORST

*This is **NOT** a SOAP OPERA
it's a **T-SHIRT HYPE!***

Gratis T-shirt bij een VSB Jongerenrekening

Braindead van al die suffe soapseries? Open een VSB Jongerenrekening en je krijgt een T-shirt kado in de vorm van een zeep. Je kunt kiezen uit 4 verschillende teksten: Filthy rich bitch, Million dollar babe, Young free and filthy rich of Make money not war. En met de VSB Jongerenrekening zit het ook wel goed: gratis Europas met PIN-code en de rente is ook oke. Bel voor meer info gratis met VSB Telebank: 06 - 03 31.

VSB•BANK

Daar kom je verder mee.

**Doe mij ook zo'n hype T-shirt
en een VSB Jongerenrekening.**

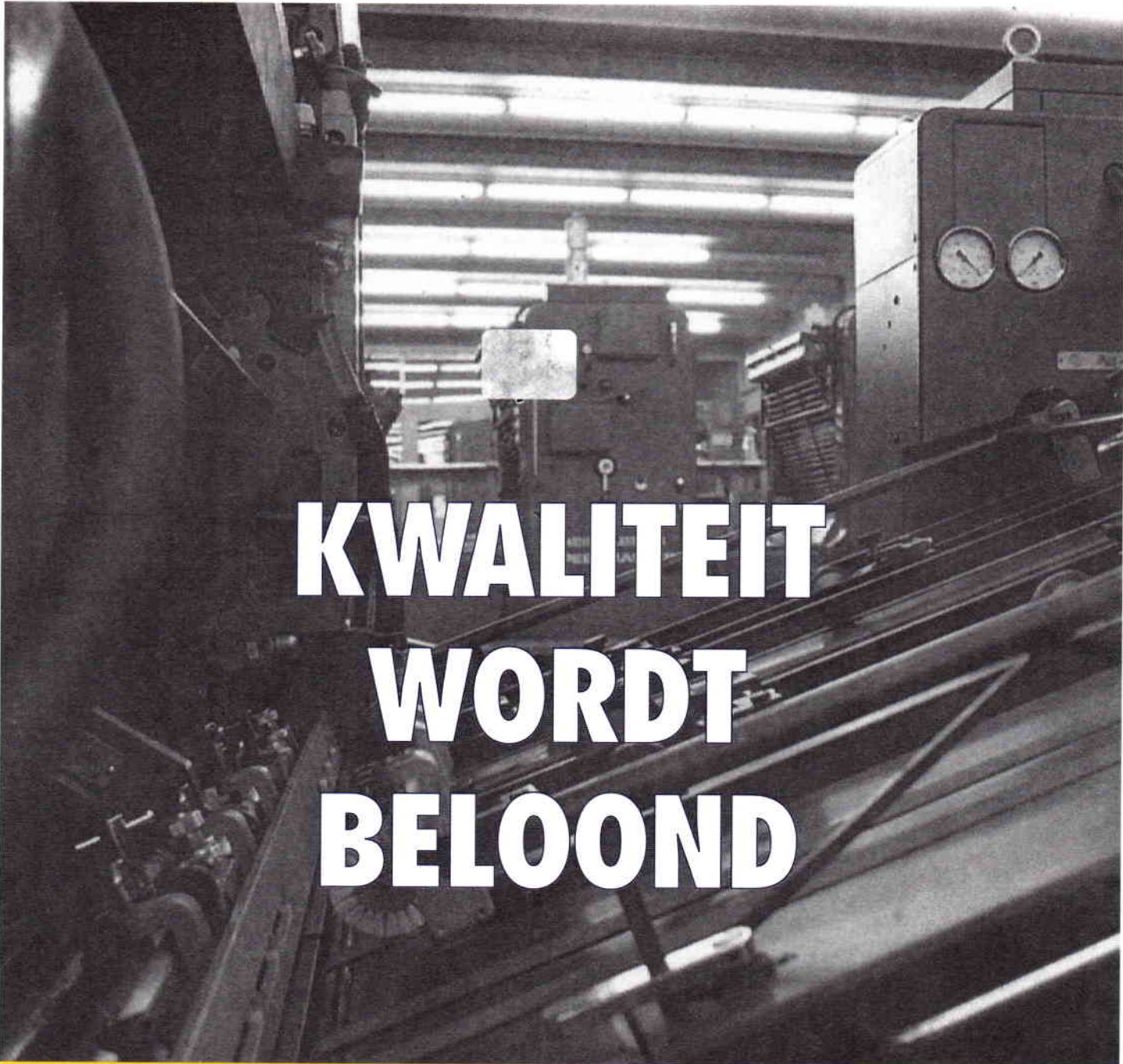
Naam _____ Voorletters _____ M/V

Adres _____

Postcode _____ Woonplaats _____

Geboortedatum _____

Handtekening _____
Dit formulier kun je in een envelop zonder postzegel sturen naar: VSB Telebank,
Antwoordnummer 4308, 3500 EV Utrecht. Of lever het in bij een VSB Bankkantoor.

A black and white photograph of a large industrial machine, likely a printing press, with various rollers, gears, and structural components. The machine is complex and occupies most of the frame. The lighting is somewhat dim, with some highlights on the metallic surfaces.

KWALITEIT WORDT BELOOND

DE BOER CUPERUS

ONDERDEEL VAN ROTO SMEETS DE BOER

VRIESLANTLAAN 14 - 3526 AA UTRECHT - POSTBUS 7052 - 3502 KB UTRECHT

VAN DATA NAAR DRUK